

opusdei.org

Spomienka Najsvätejšieho mena Mária (12. septembra)

Rozjímanie na spomienku
Najsvätejšieho mena Mária.
Navrhované témy sú: blízka
matka, ktorú voláme po mene;
nádej uprostred ťažkostí; Mária
nás vedie k Ježišovi.

12.09.2024

ALŽBETINO PREKVAPENIE muselo
byť veľké, keď ju uprostred
tehotenstva navštívila jej sesternica.

„Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života,“ povedala Alžbeta, „čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne“ (Lk 1, 41-43). Máriina blízkosť spôsobuje, že Zachariášova manželka prekypuje radosťou. Mesiac predtým s radosťou prijala správu, že bude rodiť, a teraz jej Pán dáva novú milosť, keď jej posielá sesternicu, aby ju sprevádzala v tejto výnimočnej chvíli.

Tento úžas svätej Alžbety sa opakuje v srdciach kresťanov, keď objavujú blízkosť Márie vo svojom živote, a teda aj Pánovu blízkosť. Ježiš Kristus je predstavený v čase, nie však podivným spôsobom, ale v lone svojej Matky. A je to práve Ona, ktorá nám ako prvá vychádza v ústrety, ako to urobila so svojou sesternicou. Sviatok Najsvätejšieho mena Panny Márie nám pripomína, že máme blízko seba matku, ku ktorej môžeme

volať s istotou, že budeme vypočutí.
„O tejto srdečnosti a o tejto dôvere, o
tejto istote nám rozpráva Mária.
Preto nám jej meno preniká priamo k
srdcu“^[1].

Naša viera a nádej sa rozpaľujú, keď
vyslovujeme meno Ježišovej Matky.
Nie je ťažké ju osloviť: stačí ju osloviť
s prirodzenosťou dieťaťa. Ako
hovorieval svätý Josemaría: „Vzťah
každého z nás k vlastnej matke nám
môže slúžiť ako vzor a pravidlo
správania sa k Panej so sladkým
menom Mária. Musíme milovať Boha
tým istým srdcom, ktorým milujeme
svojich rodičov, súrodencov,
ostatných členov rodiny, našich
priateľov alebo priateľky — veď
nemáme iné srdce. A tým istým
srdcom máme milovať aj Máriu“^[2].

„LEBO LEN ČO ZAZNEL tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone“ (Lk 1, 44). Máriine slová pohnú Jána v matkinom lone. Svätá Alžbeta za radosťou svojho syna cíti, že Panna Mária nesie so sebou nádej Izraela. Preto nešetrí chválou, keď ju oslovuje: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života (...) A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán“ (Lk 1, 42. 45).

Tak ako svätá Alžbeta, aj my môžeme chváliť našu Matku, pretože dovolila Bohu pôsobiť v jej živote, a tak bol svetu prinesený pokoj. To nás môže naplniť nádejou uprostred našich každodenných zápasov. Mnohí svätí nám skutočne radili, aby sme sa uprostred ťažkostí obracali k Panne Márii, aby sme našli optimizmus a pokoj. „V nebezpečenstvách, v tiesni, v pochybnostiach myslite na Máriu, vzývajte Máriu,“ napísal svätý

Bernard. „Nedovoľ, aby Mária odišla od tvojich úst, nedovoľ, aby odišla z tvojho srdca“^[3].

Bez ohľadu na to, že niekedy sa náš život zdá byť morom zmietaným slabosťami, vzývanie Márie nás naplňa istotou. „V západnej tradícii sa meno *Mária* prekladá ako *Hviezda mora*. Presne takto sa vyjadruje táto skúsenosť: ako často sa dejiny, v ktorých žijeme, javia ako temné more, ktoré svojimi vlnami hrozivo bičuje loď nášho života! Niekedy sa zdá, že noc je nepreniknuteľná (...) Často len z diaľky zazrieme veľké Svetlo, Ježiša Krista, ktorý zvíťazil nad smrťou a zlom. Ale vtedy kontemplujeme veľmi blízko svetlo, ktoré sa rozohorelo, keď Mária povedala: *Hľa, služobnica Pána*. Vidíme jasné svetlo dobra, ktoré z nej vyžaruje“^[4].

PANNA MÁRIA prijíma s
jednoduchosťou chválu svätej
Alžbety: „Velebí moja duša Pána a
môj duch jasá v Bohu, mojom
spasiteľovi“ (Lk 1, 46-47). Pravá úcta
k Panne Márii nás pobáda, aby sme
sa spontánne obracali k Bohu,
prameňu všetkých milostí. Ak zvolá,
že „od tejto chvíle blahoslaviť ma
budú všetky pokolenia“ (Lk 1, 48), je
to preto, že v jej živote sa stala
prítomnou Pánova moc.

Mária zaujíma v modlitbe kresťana
privilegované miesto, „pretože je
Ježišovou Matkou. Východné cirkvi
ju často zobrazovali ako *Odighitriu*,
tú, ktorá *ukazuje cestu*, teda Syna
Ježiša Krista (...) V kresťanskej
ikonografii je jej prítomnosť všade a
niekedy s veľkým dôrazom, ale vždy
vo vzťahu k Synovi a v jeho službách.
Jej ruky, jej oči, jej postoj sú živou
katechézou a vždy ukazujú na základ,
na stred: Ježiša. Mária je úplne
zameraná na neho“^[5].

Pri oslave Máriinho sladkého mena ju môžeme prosiť, aby nám naďalej ukazovala cestu k svojmu Synovi. Modlitba, ktorú jej adresujeme, nás spontánne spája s Ježišom. V modlitbe Zdravas Mária ju oslavujeme ako „požehnanú medzi ženami“ a hneď potom dodávame: „A požehnaný je plod života tvojho, Ježiš“. Keď niekedy nevieme, ako sa obrátiť k Pánovi, naša Matka nám ponúka bezpečnú cestu k nemu, lebo „k Ježišovi vždy ideme a vraciame sa k nemu cez Máriu“^[6].

[1] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 142.

[2] *Ibid.*

[3] Svätý Bernard, *O vznešenosti Panny Márie*, 2, 17.

[4] Benedikt XVI, *Homília*, 12-IX-2009.

[5] František, *Audiencia*, 24-III-2021.

[6] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 495.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/spomienka-najsvatejsieho-
mena-maria-12-septembra/](https://opusdei.org/sk-sk/article/spomienka-najsvatejsieho-mena-maria-12-septembra/) (11.04.2026)